

دانشکده علوم پایه

پایان نامه کارشناسی ارشد زیست‌شناسی
گرایش تاکسونومی - اکولوژی

عنوان

**مطالعه همزیستی قارچ میکوریز با گیاه خشخاش در منطقه (شیندند)
هرات، افغانستان**

استاد راهنما:

دکتر محمود ذکایی

استاد مشاور:

دکتر جمیل واعظی

نگارش:

شیوا قلعه نویی

تابستان ۱۳۸۹

اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

تقدیم به

پدر مهربانم

و

مادر عزیزم

تقدیم بہ

استاد بزرگوارم جناب آقای دکتر محمود دکالی

تقدیر و شکر

سپاس و ستایش بیکران از خداوند متعال که به من توفیق عطا فرمود تا برگ سبزی تهیه نموده و پیشکش دوستداران فضل و دانش نمایم. تدوین این رساله جز با همکاری اساتید بزرگوار، امکان پذیر نبود، لذا وظیفه خود می دانم که از این عزیزان شکر و قدر دانی کنم. طی این سیر بدون کمک و مساعدت های استاد راهنمای عزیزم جناب آقای دکتر دکامی میسر نبود. در اینجا با تمام وجود از این استاد گرانقدر به جهت راهنماییها و مساعدت هایشان سپاسگزارم و همواره از دگاه ایندمنان برایشان آرزوی سلامتی می کنم.

از جناب آقای دکتر واعظی که استاد مشاور بنده در انجام این پایان نامه بودند، به پاس زحمات دلسوزانه و خالصانه ایشان، شکر و قدر دانی می نمایم همچنین جناب آقای دکتر قریشی الحسینی و سرکار خانم دکتر فلاحی رستگار که داورانی پیمان نامه ام را پذیرفتند، نیز کمال شکر و سپاس را داشته و همواره آرزومند سلامتی و موفقیت شان می باشم.

از جناب آقای دکتر لاهوتی که همواره در زمینه علمی و اخلاقی الگوی خوبی برایم بوده اند کمال شکر و سپاس را دارم.

از جناب آقای دکتر اجتهادی که افتخار ساگردیشان را در دوره کارشناسی ارشد داشته ام و همچنین به پاس زحمات دلسوزانه ایشان، کمال شکر و امتنان را دارم. و از کارمندان محترم دانشکده علوم پایه سرکار خانم لاری، آقای سلیمی، خانم صادق النجاه، آقای نظام دوست و خانم ظهوری کمال شکر و قدر دانی را دارم.

از استاد گرامی ام در دانشکده کشاورزی، جناب آقای دکتر جهان، که همواره راهنماییها و تشویقهایشان موجب دلگرمی ام بوده، نهایت سپاسگزاری و شکر را دارم.

از مسئولین امور بین الملل و کنسولی، جناب آقای دکتر واحدیان، جناب آقای فلاح، جناب آقای کمالی و جناب آقای حیدرزاده، به پاس همکاریها و زحمات بی دریغشان کمال شکر و سپاسگزاری را دارم.

از عزیزانی که در پایان رساندن این رساله یاری ام نموده اند از جمله خانم: طبسی، محمودی، هدایتی، چیت ساریان، اصغری و هاشمی کمال شکر و قدر دانی را داشته و آرزومندم که در مسیر علم و دانش همواره سربلند و موفق باشند.

چکیده

جهت بررسی و مطالعه همزیستی قارچهای میکوریزی با گیاه خشخاش در منطقه (شیندند) هرات، کشور افغانستان از منطقه نمونه برداری صورت گرفت.

با توجه به فصل رویشی گیاه، نمونه برداری در فصل بهار و تابستان ۸۷ تا ۸۹ انجام شد. ابتدا ریشه گیاه خشخاش به همراه خاک اطرافش از مزارع جمع آوری شد و برای مطالعات به آزمایشگاه قارچ شناسی دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، در ایران آورده شد و مطالعات میکروسکوپی و میکروسکوپی بر روی خاک و ریشه گیاه صورت گرفت.

همچنین تعیین میزان کلونیزاسیون و آلودگی خاک به روش Philips and Hayman انجام شد و نتیجه گیری بدست آمده نشان داد که قارچ میکوریزی همزیست با ریشه گیاه خشخاش از نوع میکوریزا داخلی است و استخراج هاگها با روش غربال تر و سانتریفیوژ با ساکارز ۵۰٪ در ۱۵۰۰ دور به مدت دو دقیقه، جهت شناسایی آنها در نمونه خاکها دنبال شد.

در مجموع ۱۱ گونه متعلق به ۶ جنس از قارچهای میکوریزا و زیگولار - آربسکولار^۱ شناسایی شد. ۶ گونه متعلق به جنس *Glomus* و مابقی هر کدام، یک گونه متعلق به جنس های

Acaulospora, *Gigaspora*, *Entrophospora*, *Sclerocystis* and *Scutellispora* تشخیص داده شد.

از لحاظ فراوانی بیشترین تعداد هاگها متعلق به گونه *Glomus fasciculatum* و کمترین آنها مربوط به

Entrophospora infrequens بود. فراوانی جنس های قارچ VAM به ترتیب غالبیت عبارت بودند از:

گلموس، آکالوسپورا، اسکروسیستیس، اسکوتلیسپورا، ژیگاسپورا، انتروفوسپورا.

میزان کلونیزاسیون ریشه گیاه میزبان و جمعیت هاگ در ریزوسفر آنها مورد بررسی قرار گرفته شد.

¹ Vesicular-arbuscular Mycorrhiza

به طور کلی بین در صد آلودگی ریشه و جمعیت هاگ در ریزوسفر گیاه میزبان همبستگی معنی داری از لحاظ آماری مشاهده نگردید. در ریزوسفر گیاه خشخاش بیشترین تعداد جمعیت هاگ در فصل تابستان بود که در ارتباط با پایان رشد ریشه‌ها و مرگ آنها و رها شدن هاگ‌ها در خاک است. اقلیم، میکوریزوسفر خاک، جنگ‌های طولانی و کاهش فعالیت کشاورزی، شخم نزدن خاک و استفاده نکردن از کودهای شیمیایی در افغانستان، سبب رشد فراوان قارچ میکوریز شده است. وجود قارچ های میکوریزی مذکور در خاک افغانستان یکی از دلایل رشد بی رویه گیاه خشخاش در این کشور می باشد.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
<hr/> <hr/>	
فصل اول: مقدمه	
<hr/> <hr/>	
۲-۱-۱	پیشگفتار
۶-۱-۲-۱	انواع میکوریزا
۱۱-۲-۲-۱	تاکسونومی میکوریزا
۱۲-۲-۳-۱	مراحل رشد قارچ میکوریزایی
۱۳-۳-۱	روش شناسایی قارچهای وزیکولار آربسکولار میکوریزا
۱۴-۴-۱	زیستگاه خاک
۱۵-۴-۱-۱	میکروبیولوژی خاک
۱۸-۴-۲-۱	فرایند کلونیزاسیون ریشه
۱۸-۴-۳-۱	عوامل مؤثر بر فرآیند کلونیزاسیون و محدودیت‌های عملی:
۲۰-۵-۱	نقش میکوریزا در بوم نظام ها
۲۲-۵-۱-۱	قارچ میکوریزا و بوم نظام خاک
۲۳-۵-۲-۱	میکوریزا در بوم نظام‌های کشاورزی
۲۴-۵-۳-۱	اثر عملیات زراعی بر فعالیت و پایداری میکوریزا
۲۶-۶-۱	معرفی راسته <i>Glomales</i>
۲۸-۶-۳-۱	جنس <i>Glomus</i>
۳۰-۶-۴-۱	جنس <i>Sclerocystis</i>
۳۱-۶-۵-۱	خانواده <i>Acaulosporaceae</i>
۳۱-۶-۶-۱	جنس <i>Acaulopora</i>
۳۳-۶-۷-۱	جنس <i>Entrophospora</i>
۳۴-۶-۸-۱	زیر راسته <i>Gigasporineae</i>
۳۴-۶-۹-۱	خانواده <i>Gigasporaceae</i>
۳۵-۶-۱۰-۱	جنس <i>Gigaspora</i>
۳۷-۶-۱۱-۱	جنس <i>Scutellispora</i>

۷-۱- شرح مختصری در مورد خانواده خشخاش ۳۹

فصل دوم: معرفی منطقه

- ۱-۲- موقعیت منطقه مورد مطالعه ۴۱
- ۲-۲- وضعیت اقلیمی و آب و هوا ۴۲
- ۲-۲-۱- بارندگی ۴۲
- ۲-۲-۳- منحنی باران - دما ۴۴
- ۲-۲-۴- اقلیم ۴۵
- ۲-۳- زمین شناسی منطقه ۴۶

فصل سوم: روش تحقیق

- ۱-۳- نمونه برداری ۴۹
- ۲-۳- رنگ آمیزی ریشه ۴۹
- ۱-۲-۳- روش آماده سازی نمونه برای مشاهده اندام قارچی توسط میکروسکوپ الکترونی نوع SEM: ۵۰
- ۲-۲-۳- روش آماده سازی نمونه برای مشاهده اندام قارچی توسط میکروسکوپ نوری اولمپوس: ۵۱
- ۳-۳- روش جدا سازی هاگها و شناسایی آنها ۵۴
- ۴-۳- شمارش جمعیت هاگ ۵۷
- ۳-۴-۱- روش Plate برای مطالعات جمعیتی ۵۷
- ۳-۵- خاک ریزوسفر ۵۸
- ۳-۵-۱- تعیین PH خاک ریزوسفر ۵۸
- ۳-۵-۲- تعیین درصد رطوبت خاک ریزوسفر ۵۹
- ۳-۵-۳- تعیین درصد عناصر ریزوسفر خاک ۵۹
- ۳-۶- روش های آماری ۵۹

فصل چهارم: نتایج

- ۱-۲-۴- معرفی گونه های شناسایی شده از جنس Glomus ۶۱
- ۱-۳-۴- معرفی گونه شناسایی شده از جنس Sclerocystis ۷۰
- ۲-۴-۴- معرفی گونه شناسایی شده از جنس Acaulospora ۷۳

۷۴Entrophospora	معرفی گونه شناسایی شده از جنس
۷۶ Scutellispora	معرفی گونه شناسایی شده از جنس
۷۷	معرفی انواع گونه های هاگ قارچ میکوریزا - وزیکولار آریسکولار موجود در ریزوسفر گیاه خشخاش
۷۸	نتایج مربوط به آلودگی ریشه
۷۹	ارتباط بین میزان هاگ در خاک ریزوسفر و شدت آلودگی ریشه
۸۰	نقش PH در رشد هاگ ها
۸۱	نتایج مربوط به خاک ریزوسفر گیاه خشخاش

فصل پنجم: بحث

۸۳ بحث
----	-----------

۸۸ منابع
----	-------------

فهرست جداول

- جدول ۱: برخی خصوصیات کلی در انواع میکوریز ۱۱
- جدول ۲: میانگین بارندگی سالانه در یک دوره شش ساله (۱۳۸۲-۱۳۸۸) در ایستگاه سینوپتیک هرات ۴۲
- جدول ۳: توزیع ماهیانه بارندگی در ایستگاه سینوپتیک هرات (در سال های ۱۳۸۲-۱۳۸۸) ۴۳
- جدول ۴: توزیع فصلی بارندگی در ایستگاه سینوپتیک هرات (در سال های ۱۳۸۲-۱۳۸۸) ۴۳
- جدول ۵: میانگین ماهیانه دما بر حسب سانتی گراد در ایستگاه سینوپتیک هرات (در سال های ۱۳۸۲-۱۳۸۸) ۴۳
- جدول ۶: میانگین، حداقل و حداکثر دمای سالانه در ایستگاه سینوپتیک هرات (در سال های ۱۳۸۲-۱۳۸۸) ۴۴
- جدول ۷: انواع گونه های اسپور قارچ VAM موجود در خاک منطقه ، شیندند، هرات ۷۶
- جدول ۸: تعداد هاگ در یک گرم خاک خشک و درصد آلودگی میکوریزی ریشه ۷۸
- جدول ۹- درصد رشد هاگ ها و درجات مختلف PH ۷۹
- جدول ۱۰- نتایج مربوط به خاک ریزوسفر گیاه خشخاش (مزرعه ی او ۲) و زمین فاقد کشت تقریباً نزدیک
مزارع خشخاش ۸۰
- جدول ۱۱- آنالیز آماری سه نوع خاک ۸۰

فهرست تصاویر

- شکل ۱- اتصالات هیفی در کلامیدوسپوره‌های جنس گلوموس و سلول‌های کمکی و اسپوروکارپ..... ۲۹
- شکل ۲- اسپوروکارپ جنس اسکروسیستیس در حالت با پریدرم و در حالت بدون پری درم ۳۰
- شکل ۳- نمو آزیگوسپور در جنس آکالوسپورا..... ۳۲
- شکل ۴- نمو آزیگوسپور در جنس انتروفسفورا..... ۳۵
- شکل ۵- آزیگوسپور در جنس ژینگاسپورا و انواع سلول‌های کمکی در این جنس..... ۳۶
- شکل ۶- آزیگوسپور در جنس اسکوتلیسپورا و انواع سلول‌های کمکی در این جنس..... ۳۸
- شکل ۷- *etunicatum Glomus*..... ۶۲
- شکل ۸- *Glomus constrictum*..... ۶۳
- شکل ۹- *Glomus fasciculatum*..... ۶۵
- شکل ۱۰- رنگ آمیزی با معرف ملزر *Glomus fasciculatu*..... ۶۵
- شکل ۱۱- *Glomus macrocarpum*..... ۶۷
- شکل ۱۲- *Glomus Geosporum*..... ۶۸
- شکل ۱۳- *Glomus mosseae*..... ۷۰
- شکل ۱۴- *Sclerocyctis liquidambaris*..... ۷۱
- شکل ۱۵- *Acaulospora geremanni*..... ۷۲
- شکل ۱۶- *Entrophospora infrequens*..... ۷۳
- شکل ۱۷- *Gigaspora candida*..... ۷۴
- شکل ۱۸- *Scutellispora calospora*..... ۷۵

شکل ۱۹- گسترش میسلیم درونی در ریشه ۷۷

شکل ۲۰- گسترش آرئسکول ها در ریشه ۷۷

شکل ۲۱- آلودگی ریشه به قارچ میکوریزا و وجود وزیکولها ۷۸

فهرست نمودارها

- نمودار ۱: منحنی Ombrothermic منطقه مورد مطالعه ۴۵
- نمودار ۲- تغییرات جمعیت هاگ و درصد آلودگی ریشه در گیاه مورد بررسی ۷۹
- نمودار ۳- ارتباط درجات PH با رشد هاگ ها ۷۹

فصل اول

مقدمه

۱ - ۱ - پیشگفتار

استفاده از منابع بیولوژیک در کشاورزی، دارای قدمت بسیار زیادی است و در گذشته نه چندان دور، تمام مواد غذایی مورد نیاز انسان با استفاده از چنین منابع ارزشمندی تولید می‌شدند. استفاده بهینه از منابع بیولوژیک نه تنها دارای اثرات مثبتی بر خصوصیات خاک می‌باشد، بلکه از جنبه‌های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی نیز مثر ثمر بوده و می‌تواند جایگزین مناسبی برای نهاده‌های شیمیایی باشد. میکوریزا یکی از مجموعه عوامل بیولوژیک است که بخش مهمی از موجودات خاکزی را شامل می‌شود، همزیستی این قارچ با ریشه گیاهان میزبان و تشکیل سیستم میکوریزایی، نقش مهمی در حاصلخیزی و پایداری اکوسیستم خاک دارد (Miller, 2000; Dodd, 2001). مهم‌ترین نقش قارچ‌های میکوریزا در نظام‌های زراعی عبارت است از: افزایش قابلیت دسترسی عناصر غذایی به ویژه فسفر برای گیاهان، افزایش فتوسنتز، افزایش کارآیی مصرف آب در گیاه میزبان، افزایش مقاومت به تنش خشکی و تنش شوری، افزایش مقاومت میزبان به آفات و بیماری‌ها، افزایش غلظت هورمون‌های گیاهی و محتوای کلروفیل، تسریع در گل دهی گیاهان میزبان، ایجاد واکنش‌های مورفولوژیکی در گیاهان، افزایش قدرت رقابت گیاه میزبان مقابل علف‌های هرز، افزایش مقاومت گیاهان به فلزات سنگین، بهبود ساختمان خاک و تشکیل خاکدانه، کاهش اثر سوء مواد شیمیایی (ضد عفونی کننده‌ها، قارچ کش‌ها، آفت کش‌ها و علف کش‌ها، تشدید فعالیت جمعیت میکروبی خاک از جمله باکتری‌های ریزوبیوم، ازتوباکتر و آزوسپیریولوم (Dodd, 2000).

لذا خشخاش که از نظر تولید و سطح زیر کشت، اولین گیاه رایج و زراعی در افغانستان است، نسبت به

تشکیل همزیستی با قارچ‌های میکوریزا، واکنش خوبی نشان داده است.

۱-۲- تعریف، تاریخچه و خصوصیات قارچ شناسی میکوریزا

واژه میکوریزا (Mycorrhiza) از دو کلمه Myco به معنی قارچ و Rhiza به معنی ریشه تشکیل شده است. علم دیرین شناسی با بررسی آثار فسیلی به جا مانده از ۴۰۰ تا ۵۰۰ میلیون سال قبل، نشان داده است که همزیستی گیاهان با قارچ‌ها، قدمتی بس طولانی دارد. میکوریزای موجود در فسیل‌های به جا مانده از بازدانگان دوره کربونیفر، شباهت بسیار زیادی به میکوریزای بازدانگان امروزی دارد. از این گونه شواهد و مستندات می‌توان نتیجه گرفت که برای یک مدت زمان طولانی، میکوریزا جزء جدانشدنی اندام‌های جذب کننده آب و مواد غذایی گیاهان بوده است. نکته دیگر این است که تکامل اندام‌های جذبی در گیاهان در طی زمان طولانی، منجر به اختصاصی شدن قارچ با توجه به دامنه وسیع میزبان آنها نشده است (Read, 1998; Allen et al., 2003). از خصوصیات بارز میکوریزا آربسکولار، وجود اندامی به نام آربسکول (از لحاظ ادبی به معنی درخت کوچک است و ساختارهایی بسیار منشعب هستند که قارچ درون سلول‌های پوست ریشه تشکیل می‌دهد) است که بنا به شواهد فسیلی، شکل‌گیری و نمو آن در میکوریزا، در رابطه نزدیکی به گیاهان و در اواخر دوره تریاسه^۱ رخ داده است. وجود این قارچ‌ها در فسیل‌ها، این فرضیه که وجود میکوریزا در دوران دوونین^۲ سبب تشدید در سرعت شکل‌گیری پوشش گیاهی در خشکی‌ها شده است را قوت بخشیده است. تمام موجودات زنده، برای ساختن اسیدهای نوکلئیک و ATP به فسفر نیاز دارند اما در گیاهان اولیه که از زیستگاه‌های آبی و هموزن خارج و به خشکی آمده بودند، جذب مواد غذایی و به ویژه فسفر، با مشکل مواجه شدند که با تشکیل همزیستی میکوریزایی و کلونیزاسیون ریشه گیاهان، این محدودیت بر طرف شد (Taylor, 1995). به این صورت

1 Triassic

2 Devonian

بود که گیاهان از محیط‌های آبی خارج شدند و در خشکی‌های کره زمین چنان گسترده‌گی و تنوعی پیدا کردند که آنها را اصلی‌ترین و مهم‌ترین موجودات زنده و جزء جدانشدنی حیات بر روی کره خاکی تبدیل کرد (Jaya et al., 1994). در واقع به دلیل حضور گیاهان بود که حیات به صورت امروزی اش بر روی کره زمین شکل گرفت. همزیستی میکوریزا با گیاهان خشکی در سراسر دنیا، بر تغذیه فسفر گیاهان، تأثیر جهانی دارد (Malloch, 1987).

برخی از محققین، قارچ‌های میکوریزا را پارازیت اهلی شده می‌دانند و برخی دیگر آنها را حالت تکامل یافته‌ای از سازوکار ساپروفیتی به شمار می‌آورند. از نظر تاکسونومیکی، خویشاوندی کمی بین قارچ‌های میکوریز و زیکولار آربسکولار^۱ و قارچ‌های پارازیت وجود دارد، لذا احتمال اینکه قارچ‌های میکوریزا از تکامل قارچ‌های ساپروفیت به وجود آمده باشند، بیشتر است (Malloch, 1987). تحقیقات اخیر نشان داده اند که اثرات متقابل بین وضعیت گیاه، محیط خاک و قارچ‌های میکوریزا تعیین کننده نهایی سرنوشت این رابطه از نظر همزیستی یا انگلی بودن، است (Johnson et al., 2003).

در دوران اخیر، اولین مشاهدات درباره ساختمان میکوریزا توسط اونگر^۲ در سال ۱۸۴۰ میلادی گزارش شده است (Marks, 1999). همچنین نخستین شواهد در مورد نقش میکوریزا از طریق مطالعات ری سک^۳ (۱۸۴۷) و کامینسکی^۴ (۱۸۸۱) حاصل شد. با این حال، هنوز نام مشخصی برای این گروه موجودات زنده وضع نشده بود، تا اینکه در سال ۱۸۸۵ فرانک^۵ برای اولین بار واژه میکوریزا را برای نامیدن این گروه از قارچ‌ها به کار برد (Bagyara, 1987). نامبرده برای نخستین بار ضمن مطالعه بر روی

1 Vesicular-arbuscular Mycorrhiza
 2 Unger
 3 Reissek
 4 Kamienski
 5 Frank

برخی گیاهان متعلق به خانواده Cupuliferae به وجود میکوریزا پی برد. پس از آن تاریخ، میکوریزا به ترتیب در نهان دانگان (Angiospermae) و مخروطیان (Coniferae) بویژه در کاجها (Pinaceae) و همچنین در تعدادی از نهان دانگان علفی (Herbaceous) مشاهده شد (Harley, 1998).

امروزه مشخص شده است که میکوریزا نه تنها در نهان دانگان و بازدانگان، بلکه همراه بعضی از نهان زدان آوندی (Pteridophyta) و خزها (Bryophyta) حضور دارد (Smith & Harley, 1983). محققین در این نکته هم رأی هستند که تقریباً ۸۳ درصد از گیاهان دولپه و ۷۹ درصد از تک لپه ایها و نیز همه بازدانگان (بنا بر نظر برخی محققین، ۸۰ درصد کل گیاهان ساکن در خشکی) با میکوریزا رابطه همزیستی برقرار می کنند (Dodd, 2000). همچنین برخی از خانواده ها مانند: خانواده های جگن (Juncaceae)، اویارسلام (Cyperaceae)، اسفناجیان (Chenopodiaceae)، و شب بو (Cruciferae) از این نظر استثناء هستند، اگر چه در این خانواده ها نیز ممکن است جنس ها و گونه هایی وجود داشته باشند که با میکوریزا، همزیست شوند. Barea در سال ۲۰۰۵، نیز خانواده های تاج خروس (Amaranthaceae) و میخک (Caryophyllaceae) را نیز به این فهرست اضافه کرد. با این وجود، در سال های بعد حالات استثنایی پیدا شد و برخی گونه های این خانواده ها میکوریزایی شدند. بیش از ۱۰ درصد کل خانواده های گیاهی غیر میکوریزایی هستند و گیاهان متعلق به این خانواده ها مثل اسفناجیان و شب بوئیان، از طریق طراحی نظام ریشه فوق العاده منشعب، فقدان میکوریزا را تا حدی جبران می کنند. به طو کلی، شواهد موجود به این مطلب اشاره دارند که حالت غیر میکوریزایی در سلسله گیاهی به صورت یک استثناء مطرح است (Lotter, 2003).

گونه های جدید قارچ میکوریز آربسکولار در طی دوران تکامل همزیستی ایجاد شده اند و پس از این که این قارچها از نظر تغذیه ای به صورت همزیست اجباری در آمدند، به علت رابطه قارچ با گیاهان

میزبان، ژن‌های مربوط به سازگاری در گیاهان میزبان توسعه یافت و فرایند تخصصی شدن، متوقف شد و یا کاهش پیدا کرد، به عبارت دیگر، در طول دوران زمین شناسی، تکامل متقابل بین این دو موجود همزیست، همراه با تکامل محیط زیست بوده است. رویدادهای تکاملی چندگانه و تاریخ تکاملی طولانی، به این معنی است که گیاهان و قارچ‌های مختلف، برای همزیستی، خصوصیات مستقلی پیدا کردند و این تنوع منجر به گوناگونی وسیع فیزیولوژیکی شده است (Newsham, 1990).

۱-۲-۱- انواع میکوریزا

بر اساس نوع رابطه قارچ با گیاه و نیز چگونگی ارتباط بین میسلیوم قارچ و سلول ریشه، میکوریزا به سه گروه میکوریزای خارجی^۱، میکوریزای داخلی^۲ و میکوریزای داخلی-خارجی^۳ تقسیم می‌شود. (Read, 1998). اخیراً نوعی ارتباط، تحت عنوان آلودگی مختلط^۴ به این گروه‌ها اضافه شده است (Suba, 2000).

۱- **اکتومیکوریزا:** ویژگی مشخصه اکتومیکوریزا، حضور هیف در بین سلول‌های پوست ریشه و ایجاد ساختاری شبکه مانند بنام شبکه هارتیگ^۵ است. اصطلاح شبکه هارتیگ به افتخار رابرت هارتیگ که پدر علم بیولوژی جنگل است بر روی این ساختار گذاشته شده است. بسیاری از اکتومیکوریزاها دارای یک پوشش یا غلاف از بافت‌های قارچی هستند که ممکن است تمامی ریشه‌های جذب کننده (معمولاً ریشه‌های ریز تغذیه کننده گیاه) را به طور کامل پوشانند. ضخامت، رنگ و بافت غلاف، بسته به نوع گیاه شرکت کننده در رابطه همزیستی، بسیار متغییر است. معمولاً غلاف، سطح جذب ریشه‌ها را افزایش داده و بر روی ریخت شناسی ریشه‌های ظریف، اثر می‌گذارد که این امر سبب منشعب شدن ریشه

1 Ectomycorrhiza (EM)

2 Endomycorrhiza

3 Ectendomycorrhiza

4 Mix Infection

5 Hartig net